

[Anders Poulsen]

Først vil jeg sige, at det bekymrer mig noget at konstatere, at såvel ministeren som socialdemokratiets ordfører viser positive tendenser over for nogle af de tanker, der kommer til udtryk i de fremsatte forslag fra SFs side. Det er en ganske anden indstilling, jeg kommer med her på talerstolen, og jeg føler mig foranlediget til at give nogle korte kommentarer til hvert enkelt af de fremsatte forslag.

Med hensyn til det første forslag, nr. B 18, kan jeg slet ikke anerkende den terminologi, der kommer til udtryk, når man benævner det som generelle tilskud, der gives til erhvervsvirksomhederne igennem vores skatte-lovgivning, så forslag nr. B 18 finder jeg ikke anledning til at gå dybere ind i.

Om forslag nr. B 19 derimod, forslaget om ophævelse af adgangen til at afskrive på erhvervsbygninger, må jeg nok sige, at jeg forstår ærligt talt ikke, hvorfor man fremsætter dette forslag, for de pågældende afskrivningsberettigede erhvervsbygningers tekniske og økonomiske værdi kan jo ikke opretholdes selv ved en endog meget omhyggelig vedligeholdelse. Derfor er i virkeligheden den tekniske, økonomiske og fysiske forringelse af disse bygninger fuldstændig mage til de typiske driftsomkostninger, som SF selv i sine bemærkninger til forslag nr. B 18 har erklæret sig enig i at der gives fradrag for. At der måske finder en nominel prisstigning sted på disse bygninger på grund af inflation og pengeværdiforringelse, kan naturligvis slet ikke bortforklare den teknisk-økonomiske forringelse. Og naturligvis kan pengeværdiforringelsen ikke bruges som argument for, at disse erhvervsbygninger ikke er afskrivningsberettigede. Jeg mener, at vi fra venstres side klart må afvise det, der ligger i B 19.

Om forslag nr. B 20 om ophævelse af adgangen til at foretage varelager nedskrivning vil jeg sige, at de gældende regler om varelager nedskrivning er endda særdeles velbegrundede. Der er en risiko for prisfald på varebeholdninger, der er risiko for tab og svind, og selve nedskrivningsretten er jo netop udtryk for en reservation mod eventuelle fremtidige tab. Vi må fra venstres side afvise også beslutningsforslag nr. B 20.

Vedrørende beslutningsforslag nr. B 21 om ophævelse af adgangen til at foretage forskudsafskrivninger vil jeg sige, at denne adgang til forskudsafskrivning på særlig store

investeringer er nødvendig, idet investeringer af denne størrelsesorden ofte ellers ikke blev gennemført, hvilket i øvrigt ville indebære særdeles uheldige økonomiske og beskæftigelsesmæssige konsekvenser. Jeg vil også påpege, at faren for flytning af virksomheder med stort investeringsbehov til udlandet med langt lempeligere beskatning må tages med i bedømmelsen. Også dette forslag må jeg på venstres vegne afvise.

Jeg vil sige om beslutningsforslag nr. B 22, forslaget om ophævelse af retten til at foretage henlæggelser til investeringsfonds, at dansk økonomi har voldsomt brug for erhvervsmæssige investeringer, og endda at disse øges. En betingelse for dette er naturligvis, at de erhvervsdrivende får en god mulighed for opsamling af kapital til investeringsformål, og hertil medvirker netop retten til at foretage henlæggelser til investeringsfonds. Hvis denne ret blev ophævet, blev de erhvervsdrivendes mulighed for en vis selvfinansieringsgrad forringet ganske betydeligt, naturligvis til skade for investeringer, produktion og beskæftigelse. Så også dette må vi klart afvise.

Jeg forstår, at beslutningsforslag nr. B 23 udgår, forslaget om ophævelse af adgangen til at foretage investeringsfradrag. Det har regeringen desværre sørget for i december måned.

Beslutningsforslag nr. B 24 om ophævelse af fradragsretten for repræsentationsudgifter forekommer os mærkeligt, i hvert fald begrundelserne fra SFs side. På grund af vanskelighed med sondring imellem fradragsberettigede og ikke-fradragsberettigede repræsentationsudgifter foreslår SF fradragsretten helt ophævet, og det er en ejendommelig argumentation. På den ene side indrømmer man, at det er en fradragsberettiget driftsomkostning, men når det er vanskeligt at fastslå selve afgrænsningen for denne, så slår man blot ud med hånden og siger: ikke fradrag. Hvis der finder misbrug sted på dette område, skylder jeg at sige, at så ønsker venstre naturligvis ikke at holde hånden over dette. Vi må i øvrigt afvise forslaget, som det er fremsat fra SFs side.

Med hensyn til beslutningsforslag nr. B 25, forslaget om nedsættelse af afskrivningsprocenten for personbiler til erhvervsmæssig benyttelse, synes vi, at den nuværende afskrivning efter saldometoden med frit valg fra 0